

მე-12 განყოფილება სხვა
ფინანსურ ინსტრუმენტებთან
დაკავშირებული საკითხები

მე-12 განყოფილება გამოიყენება თუ:

- მსს ფლობს ან უშვებს უფრო რთულ ფინანსურ ინსტრუმენტებს, რომლებსაც ისეთი რისკები და სარგებელი აქვთ, რომლებიც არ არის დამახასიათებელი ჩვეულებრივი ფინანსური ინსტრუმენტებისთვის
- მსს-ს სურს ჰეჯირების აღრიცხვა

საწარმომ უნდა განიხილოს მე-12 განყოფილების მოქმედების სფერო, რათა დარწმუნდეს, რომ მისი ოპერაციები არ ხვდება ამ განყოფილების მოქმედების სფეროში.

- აქტივებით უზრუნველყოფილი ფასიანი ქაღალდები, როგორცაა იპოთეკით უზრუნველყოფილი ობლიგაციები, გამოსყიდვის ხელშეკრულებები და სეკიურტიზებული მოთხოვნების პაკეტი;
- ოფციონები, უფლებები, ვარანტები, ფიურერსული ხელშეკრულებები, ფორვარდული ხელშეკრულებები და საპროცენტო განაკვეთის სვოპები, რომელთა დაფარვაც შესაძლებელია ფულადი სახსრებით, ან სხვა ფინანსურ ინსტრუმენტზე გაცვლით;
- ფინანსური ინსტრუმენტები, რომლებიც აკმაყოფილებს შესაბამის კრიტერიუმებს და კლასიფიცირებულია, როგორც ჰეჯირების ინსტრუმენტები, მე-12 განყოფილების მოთხოვნების შესაბამისად;
- სხვა საწარმოზე სესხის გაცემის ვალდებულებები;

- **თავდაპირველი აღიარება:** როდესაც საწარმო ინსტრუმენტის სახელშეკრულებო პირობების მონაწილე ხდება.
- **შეფასება** თავდაპირველი აღიარებისას: რეალური ღირებულებით (როგორც წესი გარიგების ფასი) :
 - ✓ გარიგების დანახარჯები აღიარდება ხარჯად პერიოდის მოგება/ზარალში.

- რეალური ღირებულების მოდელი. თვითღირებულების მოდელი გამოიყენება (თვითღირებულებას გამოკლებული გაუფასურება) თუ:
 - ✓ წილობრივი ინსტრუმენტი საჭარო ვაჭრობის საგანი არ არის და საწარმოს რეალური ღირებულების შეფასება არ შეუძლია **მიზანშეუწონელი დანახარჯებისა და ძალისხმევის** გარეშე
 - ✓ ხელშეკრულება ამგვარ წილობრივ ინსტრუმენტებთანაა დაკავშირებული
- იმ შემთვევაში თუ ადრე ინსტრუმენტები იყო რეალური ღირებულების შეფასებული, მაგრამ მისი რეალური ღირებულებით შეფასება მიზანშეუწონელი დანახარჯებისა და ძალისხმევის გარეშე ახლა შეუძლებელია, ფასდება „თვითღირებულებით“ ყველაზე ახალი რეალური ღირებულების საფუძველზე.